

“ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಆಗಿರಲೇಬೇಕು...”

■ ಆನಂದ ಖುಗೇಡಿ

◆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಿಗಿಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತದೆ? ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಈ ಹೊತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದಿರಿ, ನಿಜ. ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಈ ತ್ರಿಕೂಟ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮೊದಲಿಗೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಾಂಕತ್ಯವನ್ನು. ಏಕೆಂದರೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಎಂಬುದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ, ಅದೇ ಪೂರ್ಣ ವಿಜ್ಞಾನವಲ್ಲ. ಮೂಲ ವಿಜ್ಞಾನದ ವಲಯಗಳಾದ ಭೌತ, ರಸಾಯನ ಮತ್ತು ಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂಲಾಂಶಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೇ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಲವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಪೂರಕವಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಈಗೀಗ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ!

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದುದು ಗಣಿತ ಕೂಡಾ. ಈ ಗಣಿತ ಮತ್ತು ಲಲಿತಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳೇ ಹೊರತು ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ.

◆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು — ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ನಡುವಿನ ಗೆರೆಯನ್ನು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಲಿ, ಚರಿತ್ರಕಾರರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತಿಗಳಾಗಲಿ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಾಗಲಿ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಏಕೆ? ದೂರ ಸಂಪರ್ಕದ ದೂರವಾಣಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದ ಫೋನ್ ಬಳಕೆ ಈಗಿನ ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆಯಾಗಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಮೊಬೈಲ್ ಮೂಲಕ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಅಂತರ್ಜಾಲದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥ ಮತ್ತು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ನಡುವೆ, ದೇಶ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸೇತುವೆಯಾಗದೇ ಇದ್ದು ಕಂದಕದ ಆಳವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಅಪಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಮುಂಗಂಡು ಈ ಜಾಗತೀಕರಣದ ನೇತೃತ್ವಕ

ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ರೂವಾರಿಗಳು ಮತ್ತದರ ಉಪಯೋಗಿ ಬಂಡವಾಳಿಗಳು ಈ ಎಚ್ಚರ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮೂಡದಂತೆ ತಡೆದರು ಅಷ್ಟೇ.

◆ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಒಟ್ಟಕ್ಕೆ ಲಗಾಮು ಹಾಕಬೇಕೆ? ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಮುಕ್ತ ಬಳಕೆಗೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಲೌಕಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಎಂಬುದು ಒಟ್ಟು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು, ಕೇವಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನಲ್ಲ. ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಪೂರಕ ಉಪಕರಣವಾಗಷ್ಟೇ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆ ಸಾಕು

◆ ಎಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಬೇಕೆ? ಬಹುತೇಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಆಗಿರಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಲಯ ಮನುಕುಲದ ವಿಲಯವೂ ಆಗಬಹುದು. ಖಗೋಳ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಭೌತ ರಸಾಯನ ಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮನುಕುಲದ ಈವರೆಗಿನ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು.

◆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಷ್ಟೇ, ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ. ಸಕಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ನೆರವು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲೇ ಬೇಕು.

◆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವ ಅನೇಕ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಏಕೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ? ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಉತ್ಪನ್ನ. ಈ ನೆಲವನ್ನು

ಆಧರಿಸಿ ಮಾಡುವ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಬಲ್ಲುದು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಚ್ಚು ಮೊಳೆ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರಗಳು ಬಂದಾಗಲೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆ ಮೂಲಕ ಭಾಷಿಕ ರಚನೆಗಳು ಮುದ್ರಣಗೊಂಡು ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೊಂಡವು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ಮಾರಗೊಳಿಸಿದ್ದವು. ಇದು ಅಕ್ಷರಸ್ಥ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ವರ. ಆದರೆ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶದ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

◆ ಟಿ.ವಿ. ಚಾನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಬರುವ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಸಾಹಿತಿಗಳು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ? ವಿಜ್ಞಾನ ಪರಿಸರವೇಕಾದುದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವದ ಮೂಲಕ. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಫಲ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಎರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಧರ್ಮವೇ ಮನಗಾಣಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಕುವೆಂಪು ಮೊದಲೊಂದು ನಂತರದ ಹಲವು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಈ ಮೌಢ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ದೀವಿಗೆಯ ಬೆಳಕು ಪರಿಸರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆ ಅರಿವು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

◆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರಬೇಕೆಂದು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕಲಿಕೆಗೆ ಕನ್ನಡವೇ ವಾಹಕವಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಕೇವಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಿಗೆ ಇಂದು ಪೂರಕ ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ■

ಲಲಿತಕಲೆ
ರಸಾಯನ
ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ